

Sygn. II1 C 134/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 16 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym – Sekcji Egzekucyjnej

w składzie: przewodniczący sędzia Sądu Rejonowego Bartosz Lewandowski

protokolant asystent sędziego Karolina Szymorek - Chachuła

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2016 roku w Łodzi

sprawy z powództwa **K. P. (1), J. S., M. M.**

przeciwko **M. W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci ugody zawartej w sprawie (...) Sądu Rejonowego w Kielcach, opatrzonej klauzulą wykonalności na rzecz M. W. – w całości;
2. zasądza od M. W. solidarnie na rzecz K. P. (1), J. S. i M. M. kwotę 1.710 (jeden tysiąc siedemset dziesięć) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt II 1 C 134/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 14 lipca 2015 roku K. P. (1), J. S. i M. M., reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, wnieśli o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci ugody z dnia 16 listopada 2005 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w Kielcach, VIII Wydział Grodzki w sprawie o sygn. akt (...)zaopatrzonej w klauzulę wykonalności z dnia 18 grudnia 2006 r., w oparciu o który Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi K. P. (2) prowadził postępowanie egzekucyjne na rzecz M. W., mimo iż, jak wskazali powodowie, należność wynikająca z ugody została spłacona przez dłużników po powstaniu tego tytułu, a przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego przeciwko nim.

/pozew k. 2-4/

Wraz z pozwem powodowie wnieśli o zabezpieczenie ich roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie (...), w której dochodzona była przez wierzycielkę M. W. należność główna wynikająca z przedmiotowego tytułu egzekucyjnego w wysokości 9.846,84 zł wraz z odsetkami oraz kosztami zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym (na dzień 23.01.2015 r. kwota ta stanowiła 28.635,17 zł).

/pozew k. 5, karta rozliczeniowa – akta komornicze (...)

Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi uwzględnił wniosek powodów o udzielenie zabezpieczenie powództwa z uwagi na uprawdopodobnienie roszczenia, tj. wykazanie okoliczności, które miały nastąpić po powstaniu tytułu egzekucyjnego i które mogły doprowadzić do wygaśnięcia zobowiązania. W szczególności Sąd wziął pod uwagę złożone przez powodów dowody wpłat.

/postanowienie k. 23/

W odpowiedzi na pozew pozwana M. W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, uznała powództwo i wniosła o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powódka wskazała, że po złożeniu przez nią wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego zweryfikowała ona wysokość zadłużenia powodów „według nazwisk dłużników, nie zaś firmy” i cofnęła częściowo wniosek egzekucyjny, wnosząc jednocześnie o zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Pozwana podniosła ponadto, że komornik sądowy na jej wniosek umorzył postępowanie egzekucyjne w dniu 17 lipca 2015 r., jednakże wobec wpłynięcia jej wniosku już w dniu 10 lipca 2015 r. do komornika, a zatem przed wytoczeniem powództwa w tej sprawie, nie dała ona powodu do jego wytoczenia i zasadne jest zasądzenie kosztów postępowania na jej rzecz.

/odpowiedź na pozew – k. 27-28/

Na rozprawie w dniu 16 lutego 2016 r. powodowie przez swojego pełnomocnika poparli powództwo i wniesli o zasądzenie kosztów. Pozwana wraz ze swoim pełnomocnikiem nie stawiała się, mimo prawidłowego doręczenia zawiadomienia.

/protokół rozprawy z dnia 16.02.2016 r. – k. 56/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 listopada 2005 r. przed Sądem Rejonowym w Kielcach w sprawie VIII C 439/05 strony, tj. K. P. (1), J. S. i M. M. oraz M. W. zawarły ugodę, na mocy której powodowie byli solidarnie zobowiązani wobec pozwanej do zapłaty kwoty 9.846,84 zł w sześciu ratach po 1.500 zł każda płatna do 20-go dnia każdego miesiąca poczynając od listopada 2005 r. Siódma rata w wysokości 846,84 zł miała zostać zapłacona do dnia 20 czerwca 2006 r.

Wskazany tytuł egzekucyjny został opatrzony klauzulą wykonalności w dniu 18 grudnia 2006 r. przez Sąd Rejonowy w Kielcach.

/okoliczność bezsporna/

Powodowie dokonali spłaty zobowiązania wynikającego z przedmiotowej ugody dokonując wpłat:

- kwoty 1500 zł w dniu 18 listopada 2005 r.,
- kwoty 1500 zł w dniu 20 grudnia 2005 r.,
- kwoty 1500 zł w dniu 20 stycznia 2006 r.,
- kwoty 1500 zł w dniu 20 lutego 2006 r.,
- kwoty 1500 zł w dniu 20 marca 2006 r.,
- kwoty 1500 zł w dniu 20 kwietnia 2006 r.,

tj. łącznie w wysokości 9000 zł. Pozostała kwota wynikająca z ugody w wysokości 846,84 zł została również uregulowana (nie później niż w czerwcu 2006 r.)

/okoliczność bezsporna, nadto dowody wpłat – k. 8-11/

Dysponując wskazanym wyżej tytułem wykonawczym M. W. w dniu 19 stycznia 2015 r. złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko K. P. (1) i M. M. w celu wyegzekwowania od nich należności zasądzonych wyżej opisanym tytułem wykonawczym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi K. P. (2).

Wniosek o wszczęcie egzekucji nie został skierowany przeciwko dłużnikowi solidarnemu J. S..

/wniosek o wszczęcie egzekucji – k. 1 akt komorniczych Km 3831/15/

Pismem z dnia 23 stycznia 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi K. P. (2) zawiadomił K. P. (1) i M. M. (w drodze skutecznej awizacji) o wszczęciu egzekucji przeciwko nim, informując, że egzekucja została skierowana do: ruchomości, wynagrodzenia za pracę, rachunków bankowych i innych wierzytelności tych dłużniczek.

/zawiadomienia o wszczęciu egzekucji – k. 8 -11 akt komorniczych (...)

Komornik dokonał zajęcia wierzytelności dłużniczek w dniu 23 stycznia 2015 r.

/pisma o zajęciu w raz ze z.p.o. - k. 14-17/

Pismem z dnia 18 czerwca 2015 r. wierzycielka M. W. ograniczyła wniosek egzekucyjny co do kwoty 3.846,84 zł oraz wniosła o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

/pismo wierzycielki – k. 29 akt komorniczych (...)

Pismem z dnia 23 czerwca 2015 r. pełnomocnik dłużniczek w sprawie(...) oświadczył w piśmie skierowanym do komornika sądowego, iż zobowiązanie wynikające z tytułu wykonawczego, na podstawie którego toczy się postępowanie egzekucyjne zostało wykonane. Wraz z pismem złożono dowody wpłat na kwotę 9.000 zł oraz wskazano okoliczności wpłaty ostatniej raty. Jednocześnie pełnomocnik w imieniu dłużniczek poinformował o zamiarze wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego.

/oświadczenie – k. 30 akt komorniczych (...)

W dniu 25 czerwca 2015 r. komornik zajął rachunek bankowy dłużniczki K. P. (1).

/zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego – k. 36-36v. akt komorniczych(...)

W dniu 26 czerwca 2015 r. komornik skierował do wierzycielki pismo, w którym wezwał ją do udzielenia informacji, czy popiera dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego, a jeśli tak, to w jakim zakresie.

/wezwanie wraz ze z.p.o. – k. 42-43 akt komorniczych(...)

W dniu 29 czerwca 2015 r. komornik zawiesił postępowanie egzekucyjne.

/postanowienie o zawieszeniu – k. 48-48v. akt komorniczych (...)

Pismem z dnia 9 lipca 2015 r. wierzycielka wniosła o umorzenie postępowania egzekucyjnego w całości, wskazując, że zadłużenie zostało w całości spłacone, a na skutek błędu w księgowaniu wpłat nieprawidłowo ustaliła zaległość dłużników.

/pismo – k. 50 akt komorniczych (...)

Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi K. P. (2) postanowieniem z dnia 17 lipca 2015 r. umorzył postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużniczkom na wniosek wierzycielki.

/postanowienie - k. 51 akt komorniczych (...)

Powyższe okoliczności nie były między stronami sporne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powodowie w tej sprawie żądali pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci ugody sądowej, powołując się na zarzut spełnienia świadczenia. Okoliczności tej nie kwestionowała pozwana, która w odpowiedzi na pozew uznała powództwo. Pozwana zażądała jednak zasądzenia kosztów procesu na swoją rzecz, podnosząc, że nie dała powodu do wytoczenia powództwa, dlatego Sąd zbadał również kwestię okoliczności jego wytoczenia dla rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Odnosząc się do decyzji o pozbawieniu wykonalności tytułu wykonawczego, należy zauważyć, że dłużnik może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenia powołując się na podstawy określone w przepisie art. 840 § 1 pkt 1-3 k.p.c. Zgodnie z tezą wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2008 roku, sygn. akt (...), LEX nr 515713, którą Sąd rozpoznający tę sprawę w pełni aprobuje, powództwo z art. 840 k.p.c. jako środek merytorycznej obrony dłużnika, które pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem, musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych wymienionych w punktach 1–3 omawianego przepisu, które to przesłanki określono w sposób wyczerpujący.

W przedmiotowej sprawie podstawę prawną żądania strony powodowej stanowił art. 840 § 1 pkt. 2 k. p. c., zgodnie z którym dłużnik może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeśli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpi zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Zdarzeniem, o jakim mowa w tym przepisie jest niewątpliwie spełnienie świadczenia przez dłużnika (teza ta jest spójna z tezami zawartymi w wyrokach Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 1999 r., I CKN 205/98, OSNC 2000/5 poz. 95 i z 4 listopada 2005 r., (...) L., które Sąd rozpoznający tę sprawę popiera).

Pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w oparciu o powyższą podstawę możliwe jest zatem, jeśli po powstaniu tytułu egzekucyjnego doszło do zapłaty długu, a taka sytuacja miała miejsce w rozpoznawanej sprawie.

Ugoda sądowa stanowiąca tytuł egzekucyjny została zawarta w dniu 16 listopada 2005 r. przed Sądem Rejonowym w Kielcach w sprawie(...) i wykonana przez powodów najpóźniej do końca czerwca 2006 r. Powodowie spełnili swoje świadczenie poprzez zapłatę kwoty 9000 zł w kolejnych ratach, zgodnie ze zobowiązaniem wynikającym z ugody oraz zapłatę kwoty 846,84 zł, najpóźniej do końca czerwca 2006 r. Te okoliczności były bezsporne między stronami.

Sąd pozbawił zatem wykonalności przedmiotowy tytuł wykonawczy w całości na podstawie przepisu art. 840 § 1 pkt. 2 k. p. c., dochodząc do przekonania, że powództwo opozycyjne opierało się na właściwej podstawie.

Okoliczności tej sprawy, istotne dla jej rozstrzygnięcia, zostały przyznane przez stronę pozwaną reprezentowaną przez fachowego pełnomocnika, która przy pierwszej czynności procesowej (odpowiedzi na pozew) uznała powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa należy do prerogatyw dyspozytywnych pozwanego i obejmuje zarówno okoliczności faktyczne, jak i podstawę prawną danej sprawy, tzn. zespół obowiązujących przepisów, na podstawie których sąd ma wydać rozstrzygnięcie (teza ta, którą Sąd w pełni aprobuje została wyrażona w następujących orzeczeniach: wyr. SN z 28.10.1976 r., III CRN 232/76, OSN 1977, Nr 5-6, poz. 101 z glosami S. Dalki, OSP 1978, Nr 3, poz. 50; A. Skąpskiego, OSP 1978, Nr 7-8, poz. 143 i J. Mokrego, PiP 1978, Nr 10, s. 178; W. Siedlecki, Przegląd orzecznictwa, PiP 1978, Nr 6, s. 120; por. też wyr. SN z 14.9.1983 r., III CRN 188/83, OSNC 1984, Nr 4, poz. 60; W. Siedlecki, Przegląd orzecznictwa, PiP 1986, Nr 1, s. 89). Pozwany uznając powództwo godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie powoda. Jest to stanowcze, bezwarunkowe oświadczenie woli i wiedzy pozwanego. Jeżeli żadna z okoliczności wymienionych w art. 213 § 2 k.p.c. nie zachodzi, Sąd jest obowiązany wydać wyrok zgodny z uznaniem powództwa, bez względu na to, czy uznanie znajduje uzasadnienie w okolicznościach sprawy (tak też Sąd Apelacyjny w Warszawie, VI Wydział Cywilny w wyroku z dnia 6 sierpnia 2012 r., VI ACa 328/12).

Sąd ocenił uznanie powództwa jako prawnie skuteczne w świetle powyższego przepisu i nie prowadził postępowania dowodowego w zakresie okoliczności, które nie były objęte sporem, m.in. faktu wygaśnięcia zobowiązania przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego na skutek spełnienia świadczenia przez powodów w całości.

Sąd przyjął bowiem zgodnie z twierdzeniami powoda przyznanymi przez stronę pozwaną, że spełnienie świadczenia przez powodów w całości nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego a przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego.

Nadto Sąd rozważył także okoliczność, iż powództwo zostało wytoczone, mimo iż wyegzekwowano całe zobowiązanie z ugody, co mogłoby implikować niedopuszczalność uznania powództwa. Jednakże Sąd zważył, iż mimo tego, że co do zasady dłużnik może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności przed wszczęciem przeciwko niemu egzekucji lub w jej toku, najpóźniej jednak do wyegzekwowania całego zobowiązania wynikającego z tytułu wykonawczego, to nie dotyczy to sytuacji, w której zaspokojenie wierzyciela następuje poza postępowaniem egzekucyjnym, w drodze dobrowolnego spełnienia świadczenia przez dłużnika. W takiej sytuacji nie następuje bowiem skutek w postaci wygaśnięcia wykonalności tytułu wykonawczego. Nadal istnieje potencjalna możliwość jego wykonania (wszczęcia postępowania egzekucyjnego). Taka sytuacja miała miejsce w rozpoznawanej sprawie, w której mimo spełnienia świadczenia i wykonania zobowiązania w całości poza postępowaniem egzekucyjnym - pozwana złożyła wniosek egzekucyjny, który je zainicjował.

Sąd zatem, popierając stanowisko wyrażane w linii orzeczniczej Sądu Najwyższego, że dłużnik traci prawo wytoczenia powództwa opozycyjnego z art. 840 k.p.c. z chwilą wyegzekwowania przez wierzyciela świadczenia objętego tytułem wykonawczym (tak wyrok SN z dnia 17 listopada 1988 r., I CR 255/88; z dnia 24 czerwca 1997 r., III CKN 41/97; z dnia 4 kwietnia 2002 r., I PKN 197/01, "Wokanda" 2002, nr 12, s. 27, wyr. SN z 4.11.2005 r., V CK 296/05, Legalis, postanowienie SN - Izba Cywilna z 30 maja 2014, II CSK 679/13, opubl. www.sn.pl, Legalis), zauważa jednocześnie, że konstatacja ta odnosi się jedynie do sytuacji, w których wierzyciel uzyskuje należne mu świadczenie w wyniku przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego. W takich wypadkach gaśnie wykonalność wykonanego w całości tytułu wykonawczego i tym samym nie jest możliwe jego wykonanie, a zatem i żądanie pozbawienia jego wykonalności staje się bezprzedmiotowe.

Mając na względzie przedstawione argumenty, żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w tej sprawie Sąd uznał za dopuszczalne, zaś uznanie powództwa za skuteczne.

W tej sprawie należało jednak rozważyć, czy pozwany, uznając skutecznie powództwo przy pierwszej czynności procesowej, nie dał powodów do jego wytoczenia, co zgodnie z normą prawną wynikającą z przepisu art. 101 k.p.c. stanowiłoby podstawę do zasądzenia kosztów postępowania od powoda na rzecz pozwanego (takie żądanie zgłosił pozwany w odpowiedzi na pozew). Wskazany przepis stanowi wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu wynikającej z przepisu art. 98 k.p.c. Do jego zastosowania konieczne jest jednoczesne (kumulatywne) spełnienie dwóch przesłanek: brak powodu do wytoczenia sprawy i uznanie żądania przy pierwszej czynności procesowej. W rozumieniu przepisu pozwany nie daje powodu do wytoczenia sprawy, jeżeli jego postępowanie i postawa wobec roszczenia strony powodowej, ocenione zgodnie z doświadczeniem życiowym, usprawiedliwiają wniosek, iż strona powodowa uzyskalaby zaspokojenie roszczenia bez wytoczenia powództwa. W przeciwnym razie należy uznać, że pozwany dał powód do wytoczenia powództwa i mimo uznania żądania pozwu przy pierwszej czynności procesowej art. 101 k.p.c. nie może być zastosowany (por. orz. SN z 13.4.1961 r., IV CZ 23/61, OSNC 1962, Nr 3, poz. 100; W. S., Przegląd orzecznictwa, PiP 1963, Nr 8-9, s. 289; E. W., Przegląd orzecznictwa, NP 1964, Nr 1, s. 47). Komentowany przepis nie ma zastosowania również w sprawach dotyczących stosunku prawnego, który może być ukształtowany tylko wyrokiem, choćby zamiary stron były całkowicie zgodne. W sprawach, w których stosunki prawne mogą być ukształtowane jedynie za pośrednictwem wyroku, sąd może również nałożyć obowiązek zwrotu kosztów na uczestnika procesu, po którego stronie leży wyłączna przyczyna danego ukształtowania (zob. post. SN z 27.4.1977 r., II CZ 36/77, OSN 1978, Nr 1, poz. 14; W. S., Przegląd orzecznictwa, PiP 1979, Nr 5, s. 105).

W rozpoznawanej sprawie pozwana podnosiła, iż nie dała ona powodu do wytoczenia powództwa, gdyż wniosła do komornika sądowego o umorzenie postępowania wobec dłużniczek – K. P. (1) i M. M. zanim powódki wniosły pozew o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności do Sądu.

Okoliczności podniesione przez pozwaną nie są jednak wystarczające dla zastosowania przepisu art. 101 k.p.c. Należy bowiem zauważyć, że powództwo opozycyjne jest powództwem o ukształtowanie prawa, które w związku ze spełnieniem świadczenia poza postępowaniem egzekucyjnym, mogło zostać wytoczone. Istniała bowiem i nadal istnieje potencjalna możliwość żądania wykonania ugody z użyciem przymusu państwowego. Sam fakt dysponowania przez wierzyciela tytułem wykonawczym, który może stanowić podstawę egzekucji, daje dłużnikowi powód do wytoczenia sprawy w rozumieniu art. 101 k.p.c. Jak wskazano w jednym z postanowień Sądu Najwyższego, którego rozważania sąd rozpoznający tę sprawę uznaje za słuszne, nawet w razie wydania w toku procesu dłużnikowi spornego tytułu wykonawczego, dłużnik zasadnie może domagać się zasądzenia zwrotu kosztów procesu na podstawie art. 98 k.p.c., podnosząc, że zaspokojenie roszczenia nastąpiło dopiero na skutek wytoczenia powództwa (post. SN z 6.12.2012 r., IV CZ 121/12, L.). Dopóki zatem Sąd nie pozbawi tytułu wykonawczego wykonalności w tej sprawie, dopóty istnieje nadal możliwość (choćby potencjalna) jego egzekucji. Nadto oceniając postawę pozwanego, należy zauważyć, że, jak to wynika z odpowiedzi na pozew oraz pisma skierowanego do komornika, pozwany złożył wniosek egzekucyjny i wszczął postępowania egzekucyjne w wyniku błędów księgowych, które wystąpiły po jego stronie. Nawet zaś po poinformowaniu wierzyciela o zamiarze wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego, nie doprowadził on do umorzenia postępowania egzekucyjnego, gdyż wniosek złożono dopiero w dniu 9 lipca 2015 r., gdy tymczasem informacja o zamiarze wytoczenia powództwa została złożona do komornika w dniu 25 czerwca 2015 r. Z kolei jak sama pozwana wskazuje informację o wygaśnięciu zobowiązania (a przynajmniej o błędach w ustaleniu przez wierzycielkę zakresu zadłużenia) pozwana uzyskała jeszcze wcześniej, w wyniku rozmów telefonicznych prowadzonych przez pełnomocników stron. Mimo zatem, że strona powoda spełniła świadczenie w całości, komornik podejmował kolejne czynności egzekucyjne, zgodnie z wnioskiem wierzycielki, zmierzające do wyegzekwowania należności z ugody. Nie można zatem wykluczyć, że i w przyszłości wierzycielka złoży ponowny wniosek egzekucyjny. Pozbawienie przedmiotowego tytułu wykonawczego wykonalności jest zatem jedynym sposobem ochrony strony powodowej przed kolejną niecelowo wszczętą egzekucją.

Mając zatem na względzie zasadę wynikającą z przepisu art. 98 § 1 i 3 k.p.c., po myśli którego strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.710,00 zł, mając na uwadze, iż powództwo zostało uznane w całości, a zatem pozwany przegrał proces w całości. Pozwany jako strona przegrywająca winien ponieść koszty pełnomocnika strony powodowej, którego wysokość Sąd ustalił w oparciu o przepisy (obowiązujące w dacie wytoczenia powództwa) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1348), t.j. z dnia 25 lutego 2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 461). W przedmiotowej sprawie wartość przedmiotu sporu została określona na kwotę 9.847 zł, toteż stawka minimalna wynagrodzenia adwokata uzależniona od tej kwoty wynosi 1200 zł zgodnie z § 6 pkt 4 wskazanego rozporządzenia. Na zasądzone koszty postępowania złożyła się także kwota opłaty od pozwu – 493 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł, czyli łącznie kwota 1.710,00 zł.